

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

PADOME

PADOMES LĒMUMS

(2007. gada 8. novembris),

ar ko izveido Kopienas Civilās aizsardzības mehānismu (pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/779/EK, Euratom)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 308. pantu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 203. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Lēmumā 2001/792/EK, *Euratom* (2001. gada 23. oktobris), ar ko izveido Kopienas mehānismu pastiprinātas sadarbības veicināšanai civilās aizsardzības palīdzības intervencu jomā ⁽³⁾, (turpmāk "Mehānisms") jāveic būtiski grozījumi, lai Eiropas Savienības reaģēšanu uz ārkārtas situācijām padarītu konsekventāku un efektīvāku. Skaidrības labad minētais lēmums būtu jāpārstrādā.

⁽¹⁾ 2006. gada 24. oktobra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 195, 18.8.2006., 40. lpp.

⁽³⁾ OV L 297, 15.11.2001., 7. lpp.

(2) Beidzamajos gados ir ļoti palielinājies dabas un cilvēku izraisītu katastrofu skaits un nopietnība, un tādējādi ir zaudētas cilvēku dzīvības un īpašums, tostarp kultūras mantojums, nopostīta saimnieciskā un sabiedriskā infrastruktūra un radīti kaitējumi videi.

(3) Kopienas rīcība, lai īstenotu 1991. gada 8. jūlija Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kas tiekas Padomē, rezolūciju par savstarpējās palīdzības uzlabošanu starp dalībvalstīm stihiskas nelaimes vai tehnoloģiju izraisītas katastrofas gadījumā ⁽⁴⁾ ir palīdzējusi aizsargāt cilvēkus, vidi un īpašumu. Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas Konvencija par rūpniecisko avāriju pārrobežu iedarbību, kuru Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes Lēmumu 98/685/EK ⁽⁵⁾, ir palīdzējusi vēl labāk sagatavoties rūpniecības negadījumiem, kā arī tos novērst.

(4) Mehānisma vispārējais mērķis ir sniegt atbalstu liela mēroga ārkārtas situācijās, ja izteikts šāds lūgums, un uzlabot dalībvalstu un Kopienas veiktu palīdzības intervencu koordināciju, ņemot vērā Kopienas atsevišķu, attālu un citu apgabalu un salu īpašās vajadzības. Pedējos gados ir ievērojami pieaudzis to valstu skaits, kas izmanto Mehānismu civilās aizsardzības palīdzībai. Mehānisms būtu jānostiprina, lai sniegtu efektīvāku un redzamāku Eiropas solidaritātes pierādījumu un nodrošinātu Eiropas ātras reaģēšanas spējas attīstību, pamatojoties uz dalībvalstu civilās aizsardzības modeļiem, aicinājusi Eiropadome, kā arī Eiropas Parlaments 2005. gada 13. janvāra Rezolūcijā par cunami katastrofu.

⁽⁴⁾ OV C 198, 27.7.1991., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 326, 3.12.1998., 1. lpp.

- (5) Mehānismā atbilstīgi ņemtu vērā attiecīgos Kopienas tiesību aktus un starptautiskās saistības. Tādēļ minētajam lēmumam nebūtu jāietekmē dalībvalstu savstarpējās tiesības un saistības, kas paredzētas divpusējos vai daudzpusējos līgumos, kuri saistīti ar jautājumiem, uz ko attiecas šis lēmums.
- (6) Ar Mehānismu būtu jāveicina civilās aizsardzības reaģēšana uz visu veidu liela mēroga ārkārtas situācijām Kopienā vai ārpus tās, tostarp dabas un cilvēku izraisītām katastrofām, terora aktiem, tehnoloģiskām katastrofām, radioloģiskiem vai ekoloģiskiem nelaimes gadījumiem, tostarp nejaušu jūras piesārņošanu. Civilās aizsardzības palīdzība var būt vajadzīga šajās ārkārtas situācijās, lai papildinātu skartās valsts reaģēšanas spējas.
- (7) Novēršanai ir būtiska nozīme aizsardzībā pret dabas izraisītām un tehnoloģiskām katastrofām, kā arī ekoloģiskiem nelaimes gadījumiem, un tā dotu iespēju apsvērt turpmāko rīcību. Palīdzot izvērst atklāšanas un agrīnas brīdināšanas sistēmas, Kopienai arī būtu jāpalīdz dalībvalstīm samazināt laiku, kas vajadzīgs, lai reaģētu uz katastrofām un brīdinātu ES pilsoņus. Veidojot šādas sistēmas, būtu jāņem vērā un jāizmanto esošie informācijas avoti.
- (8) Dalībvalstīs un Kopienā jāveic sagatavošanās pasākumi, kas ļautu ar nepieciešamo elastīgumu ātri un koordinēti mobilizēt ārkārtas situāciju palīdzības intervences vienības un, izmantojot apmācības programmu, nodrošinātu spēju efektīvi reaģēt un to, ka novērtējuma un/vai koordinācijas vienības, intervences vienības un citi vajadzīgie resursi ir efektīvi papildinoši.
- (9) Citi sagatavošanās pasākumi ietver tās informācijas apkopošanu, kas saistīta ar vajadzīgajiem medicīnas resursiem un jaunu tehnoloģiju izmantošanas aktivizēšanu. Minētā informācija attiecas uz medicīnas resursiem, ko dalībvalstīs sabiedrības veselības aizsardzības vajadzībām varētu brīvprātīgi darīt pieejamus pēc lūguma veikt intervenci, kas iesniegts saskaņā ar Mehānismu. Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 296. pantu nevienai dalībvalstij nav jāsniedz informācija, kuras izpaušanu tās atzīst par būtisku savas drošības interešu apdraudējumu.
- (10) Būtu jāapsver, vai izstrādāt papildu civilās aizsardzības intervences moduļus, kuros izmanto vienas vai vairāku dalībvalstu resursus un kas paredzēti kā pilnībā savstarpēji savietojami, lai tādējādi palīdzētu izvērst ātras reaģēšanas spējas civilās aizsardzības jomā. Moduļus organizē dalībvalstīs, un tie ir to pakļautībā.
- (11) Ja ir liela mēroga ārkārtas situācija Kopienā vai ja ir nenovēršami šādas situācijas draudi, kas izraisa vai var izraisīt pārrobežu ietekmi vai kuru dēļ viena vai vairākas dalībvalstis lūdz palīdzību, ir vajadzīga atbilstīgas izziņošanas noteikšana, izmantojot izveidoto drošas kopējas saziņas un informācijas sistēmu ārkārtas situācijām.
- (12) Mehānismam jābūt ar iespējām mobilizēt palīdzības intervences un veicināt to koordināciju, lai palīdzētu nodrošināt labāku, pirmkārt, cilvēku, kā arī vides un īpašuma, tostarp kultūras mantojuma, aizsardzību, tādējādi mazinot cilvēku dzīvību zaudējumus, traumas, materiālos zaudējumus, ekonomikas un vides kaitējumu un īstenojot sociālās kohēzijas un solidaritātes mērķu sasniegšanu. Civilās aizsardzības intervencēs pastiprinātai sadarbībai būtu jābalstās uz Kopienas civilās aizsardzības struktūru – Komisijas vadītu monitoringa un informācijas centru un Komisijas apsaimniekotu vienotu, ārkārtas situācijās izmantojamu saziņas un informācijas sistēmu, kā arī kontaktpunktiem dalībvalstīs. Struktūrā būtu jāļauj vākt apstiprinātus datus par ārkārtas situācijām, izplatīt tādu informāciju dalībvalstīm un dalīties intervencēs gūtajā pieredzē.
- (13) Kontaktpunktiem dalībvalstīs vajadzētu būt spējīgiem sniegt informāciju par ārkārtas situācijas skartās valsts lūgtās civilās aizsardzības palīdzības pieejamību, tostarp informāciju par militāriem līdzekļiem un spējām.
- (14) Būtu jādarā pieejamāki piemēroti transportlīdzekļi, lai palīdzētu Kopienā izvērst ātras reaģēšanas spējas. Kopienai būtu jāatbalsta un jāpapildina dalībvalstu centieni, veicinot dalībvalstu transportlīdzekļu resursu apvienošanu un vajadzības gadījumā palīdzot finansēt papildu transportlīdzekļus.
- (15) Attiecībā uz civilās aizsardzības palīdzības intervencēm ārpus Kopienas ar Mehānismu būtu jāveicina un jāatbalsta Kopienas un dalībvalstu rīcība. Palīdzības intervences ārpus Kopienas var vadīt autonomi vai kā ieguldījumu operācijā, ko vada starptautiska organizācija, šādam gadījumam Kopienai būtu jāattīsta sakari ar attiecīgām starptautiskām organizācijām.

(16) Piedaloties palīdzības operācijā trešā valstī, Apvienoto Nāciju Organizācijai ir vispārēji koordinācijas uzdevumi. Civilās aizsardzības palīdzība, ko sniedz saskaņā ar Mehānismu, būtu jākoordinē ar Apvienoto Nāciju Organizāciju un citiem attiecīgiem starptautisku darbību veicējiem, lai pēc iespējas vairāk izmantotu pieejamos resursus un izvairītos no jebkādas nevajadzīgas centienu dublēšanas. Uzlabotas civilās aizsardzības palīdzības koordinācija, izmantojot Mehānismu, ir vispārēju koordinācijas centienu priekšnosacījums un nodrošina vispārēju Eiropas ieguldījumu vispārējos palīdzības sniegšanas centienos. Liela mēroga ārkārtas situācijās, ja palīdzību sniedz gan saskaņā ar Mehānismu, gan saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1257/96 (1996. gada 20. jūnijs) par humāno palīdzību⁽¹⁾, Komisijai būtu jānodrošina Kopienas vispārējās reaģēšanas efektivitāte, konsekvenca un komplementaritāte.

(17) Mehānisms varētu arī būt līdzeklis Līguma par Eiropas Savienību V sadaļā minētajai krīzes pārvarēšanas veicināšanai un atbalstīšanai saskaņā ar Kopīgo Padomes un Komisijas 2003. gada 29. septembra deklarāciju par Kopienas Civilās aizsardzības mehānisma izmantošanu. Šis lēmums neskar minētajā sadaļā paredzēto prezidentvalsts kompetenci un uzdevumus krīzes pārvarēšanā.

(18) Mehānismu varētu arī izmantot, lai sakarā ar civilās aizsardzības darbībām palīdzētu sniegt konsulāru palīdzību ES pilsoņiem liela mēroga ārkārtas situācijās, kas notiek trešās valstīs, ja to lūdz dalībvalstu konsulārās iestādes.

(19) Ja uzskata par pareizu izmantot militāros līdzekļus un spējas, sadarbība ar militāriem spēkiem notiks saskaņā ar mehānismiem, procedūrām un kritērijiem, ko Padome vai tās kompetentās struktūras ir paredzējušas, lai Mehānismam darītu pieejamus militāros līdzekļus un spējas, ko var izmantot, lai aizsargātu civiliedzīvotājus.

(20) Militāros līdzekļus un spējas būtu jāizmanto, ievērojot attiecīgo Apvienoto Nāciju Organizācijas pamatnostādņu principus.

(21) Kandidātvalstu līdzdalībai, kā arī sadarbībai ar starptautiskām un reģionālām organizācijām, vajadzētu būt iespējama.

(22) Šā lēmuma īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK

(1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽²⁾.

(23) Šā lēmuma mērķus – proti, veicināt pastiprinātu sadarbību starp Kopienas un dalībvalstīm civilās aizsardzības palīdzības intervences jomā gadījumā, ja ir liela mēroga ārkārtas situācijas vai ja ir nenovēršami šādas situācijas draudi – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un, ievērojot Mehānisma darbības radītos ieguvumus – cietušo un zaudējumu skaita samazinājumu, minētās rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī.

Ja liela mēroga ārkārtas situācijā skartas dalībvalsts reaģēšanas spējas ir nepietiekamas, šai valstij vajadzētu būt iespējai izmantot Mehānismu, lai papildinātu savus civilās aizsardzības resursus. Tādēļ Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(24) Eiropas Kopienas dibināšanas līgums un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgums šā lēmuma pieņemšana neparedz citas pilnvaras, kā tās, kas noteiktas, attiecīgi, 308. un 203. pantā,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

I NODAĻA

Priekšmets un darbības joma

1. pants

1. Ar šo izveido Kopienas mehānismu (turpmāk "Mehānisms"), lai veicinātu pastiprinātu sadarbību starp Kopienas un dalībvalstīm civilās aizsardzības palīdzības intervences jomā gadījumā, ja ir liela mēroga ārkārtas situācijas vai ja ir nenovēršami šādas situācijas draudi.

2. Aizsardzība, ko nodrošinās Mehānisms, ietvers galvenokārt cilvēku, kā arī vides un īpašuma, tostarp kultūras mantojuma, aizsardzību dabas un cilvēku izraisītu katastrofu, terora aktu un tehnoloģisku katastrofu gadījumos, kā arī radioloģiskos vai ekoloģiskos nelaimes gadījumos, tostarp nejaušas jūras piesārņošanas gadījumos, kas notiek Kopienā vai ārpus tās, ņemot vērā Kopienas atsevišķu, attālāku un citu reģionu vai salu īpašās vajadzības.

⁽¹⁾ OV L 163, 2.7.1996., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

Mehānisms neietekmē saistības, kas paredzētas esošajos attiecīgajos Eiropas Kopienas vai Eiropas Atomenerģijas kopienas tiesību aktos vai esošajos starptautiskajos nolīgumos.

2. pants

Mehānismā ir elementi un darbības, tostarp:

- 1) to intervences vienību un pārējā tāda intervences atbalsta identifikācija, kas pieejams dalībvalstīs, lai palīdzētu interencei ārkārtas situācijās;
- 2) intervences vienību un cita intervences atbalsta, kā arī vienību, kas atbild par novērtēšanu un/vai koordināciju (turpmāk "novērtējuma un/vai koordinācijas vienības") eksportu apmācības programmas noteikšana un īstenošana;
- 3) darba grupas, semināri un eksperimentāli projekti attiecībā uz galvenajiem intervenču aspektiem;
- 4) novērtējuma un/vai koordinācijas vienību izveide un nosūtīšana;
- 5) Monitoringa un informācijas centra (MIC) izveide un vadība, kas ir pieejams un spējīgs reaģēt nekavējoties 24 stundas diennaktī un kas sniedz pakalpojumus dalībvalstīm un Komisijai Mehānisma vajadzībām;
- 6) Drošas kopējas saziņas un informācijas sistēmas ārkārtas situācijām (CECIS) izveide un vadība, lai nodrošinātu saziņu un informācijas apmaiņu starp MIC un kontaktpunktiem, ko šim nolūkam izraudzījās dalībvalstis;
- 7) tādu katastrofu atklāšanas un agrīnās brīdināšanas sistēmu izveides veicināšana, kuras varētu skart dalībvalstu teritoriju, lai tādējādi nodrošinātu dalībvalstu un Kopienas ātru reaģēšanu, kā arī šādu sistēmu izveides veicināšana, veicot pētījumus un izvērtējumus par to, vai tādas sistēmas ir vajadzīgas, tehniski iespējamās un rentablas, kā arī rīcības, lai veicinātu to savstarpējo saistību un saistību ar MIC un CECIS. Minētajās sistēmās ņem vērā un papildina pastāvošos informācijas, pārraudzības un atklāšanas avotus;
- 8) palīdzot dalībvalstīm piekļūt ierīcēm un transportlīdzekļiem:

a) sniedzot un apmainoties ar informāciju par ierīcēm un transportlīdzekļiem, ko dalībvalstis var darīt pieejamas, lai veicinātu tādu ierīču vai transportlīdzekļu resursu apvienošanu;

b) palīdzot dalībvalstīm apzināt transportlīdzekļus, ko varētu iegūt no citiem avotiem, tostarp tirgū, un atvieglot to pieeju tādiem līdzekļiem;

c) palīdzot dalībvalstīm apzināt ierīces, ko varētu iegūt no citiem avotiem, tostarp tirgū;

9) papildināt dalībvalstu nodrošināto transportu ar papildu transportlīdzekļiem, kas vajadzīgi, lai varētu ātri reaģēt uz liela mēroga ārkārtas situācijām;

10) atbalstot konsulāru palīdzību, ko liela mēroga ārkārtas situācijās sniedz ES pilsoņiem trešās valstīs saistībā ar civilās aizsardzības darbībām, ja to lūdz dalībvalstu konsulārās iestādes;

11) citas atbalsta un papildinošas rīcības, kas vajadzīgas saskaņā ar Mehānismu, kā minēts Padomes Lēmuma 2007/162/EK, Euratom (2007. gada 5. marts), ar ko izveido civilās aizsardzības finanšu instrumentu ⁽¹⁾, 4. pantā.

3. pants

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

1) "liela mēroga ārkārtas situācija" ir jebkura situācija, kas nelabvēlīgi ietekmē vai var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēkus, vidi vai īpašumu un kas saskaņā ar Mehānismu var būt palīdzības lūguma iemesls;

2) "reaģēšana" ir jebkura rīcība, ko veic saskaņā ar šo Mehānismu liela mēroga ārkārtas situācijā vai pēc tās, lai pievērstos tādas situācijas tūlītējām sekām;

3) "sagatavotība" ir cilvēku un materiālo līdzekļu sagatavotība un spēja, kas ļauj tiem nodrošināt efektīvu, ātru reaģēšanu uz ārkārtas situācijām un kas panākta, veicot iepriekšējās rīcības;

4) "agrīna brīdināšana" ir savlaicīga un efektīva informācijas sniegšana, kas ļauj veikt rīcību, lai izvairītos no apdraudējumiem vai tos mazinātu un lai nodrošinātu sagatavotību efektīvai reaģēšanai;

⁽¹⁾ OV L 71, 10.3.2007., 9. lpp.

5) "modulis" ir tāds pašpietiekams un autonomš un dalībvalstu spēju kopums, kas izveidots, ņemot vērā iepriekš definētus uzdevumus un konkrētas vajadzības, vai dalībvalstu mobila operatīva reaģēšanas vienība, kas atspoguļo cilvēkresursu un materiālu līdzekļu kopumu, kuru var raksturot, atsaucoties uz tā spējām veikt intervences vai uz uzdevumu(-iem), ko tas var veikt.

II NODAĻA

Sagatavotība

4. pants

1. Dalībvalstis iepriekš identificē intervences vienības vai moduļus savos kompetentajos dienestos un jo īpaši savos civilās aizsardzības dienestos vai citos avāriju dienestos, kas var būt pieejamas intervencei vai ko var izveidot un nosūtīt ļoti īsā laikā pēc paziņojuma, parasti 12 stundu laikā pēc palīdzības lūguma. Tās ņem vērā to, ka vienības vai moduļa sastāvs ir nosakāms pēc liela mēroga ārkārtas situācijas veida un īpašām vajadzībām šādā situācijā.

2. Dalībvalstis izvēlas ekspertus, ko var izsaukt darbam ārkārtas situācijas vietā novērtēšanas un koordinācijas vienībā.

3. Dalībvalstis brīvprātīgi strādā, lai attīstītu moduļus, jo īpaši, lai tādējādi apmierinātu prioritāras intervences vai atbalsta vajadzības saskaņā ar Mehānismu, turklāt šie moduļi:

a) ir izveidoti ar vienas vai vairāku Mehānismā iesaistītu valstu resursiem;

b) var veikt uzdevumus ar reaģēšanu saistītās jomās;

c) var veikt uzdevumus saskaņā ar atzītām starptautiskām pamatnostādņēm un tādēļ:

i) tos var norīkot ļoti īsā laikā pēc tam, kad saņemts palīdzības lūgums;

ii) tie var pašpietiekami un autonomi darboties uz konkrētu laiku, ja to prasa apstākļi uz vietas;

d) ir savietojami ar citiem moduļiem;

e) ir veidoti, izmantojot mācības un apmācību, lai atbilstu a) un d) punktā paredzētajām savietojamības prasībām;

f) ir tādas personas pakļautībā, kas ir atbildīga par to darbību;

g) var sniegt palīdzību citām ES struktūrām un/vai starptautiskām iestādēm, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijai.

4. Dalībvalstis izskata iespēju atbilstoši vajadzībām nodrošināt arī citu intervences atbalstu, kas pieejams kompetentajos dienestos, piemēram, specializēts personālsastāvs un aprīkojums, lai rīkotos konkrētā ārkārtas situācijā, un resursu pieprasījums, kurus var sniegt nevalstiskas organizācijas un citas atbilstošas vienības.

5. Ja ir pietiekamas drošības garantijas, dalībvalstis – ja tās vēlas – var sniegt informāciju par attiecīgiem militāriem līdzekļiem un spējām, ko varētu izmantot saskaņā ar Mehānismu, sniedzot civilās aizsardzības palīdzību, piemēram, transportu un loģistikas vai medicīnisku atbalstu.

6. Dalībvalstis nodrošina attiecīgo vispārīgo informāciju par vienībām, ekspertiem, moduļiem un citu intervences atbalstu, kas minēts šā panta 1. līdz 4. punktā, sešu mēnešu laikā pēc šā lēmuma pieņemšanas un vajadzības gadījumā nekavējoties atjaunina minēto informāciju, tajā skaitā par 5. panta 6. punktā minētajiem medicīnas resursiem.

7. Dalībvalstis, ko pēc to lūguma atbalsta Komisija, veic vajadzīgos pasākumus, lai laikus nodrošinātu savu piedāvāto civilās aizsardzības palīdzības transportu.

8. Dalībvalstis nosaka kontaktpunktus un atbilstīgi informē Komisiju.

5. pants

Komisija veic šādus uzdevumus:

1) izveido un vada MIC;

2) izveido un vada CECIS;

3) palīdz attīstīt katastrofu atklāšanas un agrīnas brīdināšanas sistēmas, kā paredzēts 2. panta 7. punktā;

4) rada spēju iespējami ātrāk mobilizēt un nosūtīt mazas ekspertu vienības, kas atbildīgas:

a) par to, lai novērtētu tās valsts civilās aizsardzības vajadzības, kas lūdz palīdzību, ņemot vērā to palīdzību, kas pieejama dalībvalstīs un saskaņā ar Mehānismu;

b) vajadzības gadījumā par civilās aizsardzības palīdzības operāciju uz vietas koordinēšanas veicināšanu un, ja tas ir vajadzīgs un atbilstīgs, par sadarbību ar tās valsts kompetentajām iestādēm, kura lūdz palīdzību;

- 5) nosaka apmācības programmu, lai uzlabotu civilās palīdzības intervences koordināciju, nodrošinot savietojamību un komplementaritāti starp intervences vienībām un 4. panta 1. punktā minētajiem moduļiem vai – attiecīgā gadījumā – citu 4. panta 4. punktā minēto intervences atbalstu un paaugstinot 4. panta 2. punktā minēto novērtējuma ekspertu kompetenci. Programmā iekļauj kopīgas mācības un praktiskās nodarbības, un apmaiņas sistēmu, ar kuras starpniecību individuus var pārcelt uz vienībām citās dalībvalstīs;
- 6) liela mēroga ārkārtas situācijas gadījumā apkopo un veido informāciju par dalībvalstu spējām attiecībā uz serumu un vakcīnu ražošanu vai citiem nepieciešamajiem medicīnas resursiem un par to krājumiem, kas ir pieejami intervencei;
- 7) izveido tādas pieredzes apguves programmu, kas gūta no intervencēm, kuras īstenotas Mehānisma sistēmā, un izplata minēto pieredzi, izmantojot informācijas sistēmu;
- 8) Mehānisma vajadzībām stimulē un veicina jaunu tehnoloģiju ieviešanu un lietošanu;
- 9) veic 2. panta 8. un 9. punktā uzskaitītos pasākumus;
- 10) veido spēju sniegt loģistikas pamatbalstu novērtējuma un/vai koordinācijas ekspertiem;
- 11) veic citas atbalsta un papildinošās rīcības, kas vajadzīgas saskaņā ar Mehānismu, kā minēts Lēmuma 2007/162/EK, *Euratom* 4. pantā.

III NODAĻA

Reaģēšana

6. pants

1. Gadījumā, ja ir liela mēroga ārkārtas situācija Kopienā vai ja ir nenovēršami šādas situācijas draudi, kas izraisa vai spēj izraisīt pārrobežu ietekmi, dalībvalsts, kurā ir radusies ārkārtas situācija, nekavējoties brīdina Komisiju un tās dalībvalstis, kuras ārkārtas situācija var ietekmēt.

Pirmo daļu nepiemēro, ja šādas izziņošanas saistības jau paredzētas attiecīgajos Eiropas Kopienas vai Eiropas Atomenerģijas kopienas tiesību aktos vai esošos starptautiskos nolīgumos.

2. Gadījumā, ja ir liela mēroga ārkārtas situācija Kopienā vai ja ir nenovēršami šādas situācijas draudi, kuru dēļ viena vai

vairākas dalībvalstis prasa palīdzību, dalībvalsts, kurā ir radusies ārkārtas situācija, nekavējoties brīdina Komisiju, ja ir sagaidāms iespējams lūgums pēc palīdzības ar MIC starpniecību, lai Komisija attiecīgā gadījumā varētu informēt citas dalībvalstis un aktivizēt savus kompetentos dienestus.

3. Panta 1. un 2. punktā minēto izziņošanu attiecīgā gadījumā izdara ar CECIS starpniecību.

7. pants

1. Ja Kopienā ir liela mēroga ārkārtas situācija, dalībvalsts var lūgt palīdzību, izmantojot MIC, vai tieši no citām dalībvalstīm. Lūgums ir pēc iespējas precīzs.

2. Gadījumā, ja palīdzības lūgums saņemts ar MIC starpniecību, Komisija, saņemot šādu lūgumu, atbilstīgi un nevilcinoties:

- a) pārsūta lūgumu pārējo dalībvalstu kontaktpunktiem;
- b) veicina vienību, ekspertu, moduļu un cita intervences atbalsta mobilizāciju;
- c) vāc apstiprinātu informāciju par ārkārtas situācijām un izplata to dalībvalstīm.

3. Jebkura dalībvalsts, kurai ir izteikts palīdzības lūgums, ātri nosaka, vai tā var sniegt lūgto palīdzību, un informē lūgumu iesniegušo dalībvalsti par to ar MIC starpniecību vai tieši, norādot visas tās palīdzības apjomu un noteikumus, ko tā var sniegt. Ja dalībvalsts tieši informē lūgumu iesniegušo dalībvalsti, tā arī attiecīgi informē MIC. MIC informē dalībvalstis.

4. Dalībvalsts, kas lūdz palīdzību, ir atbildīga par tiešās palīdzības intervencēm. Tās dalībvalsts iestādes, kura lūdz palīdzību, nosaka pamatnostādnes un vajadzības gadījumā definē tādu uzdevumu ierobežojumus, kas uzticēti intervences vienībām vai moduļiem. Šo uzdevumu izpildes dati jāatstāj tai atbildīgajai personai, ko izvēlējusies dalībvalsts, kura sniedz palīdzību.

5. Ja dalībvalsts, kas lūdz palīdzību, lūdz palīdzības vienības vadīt intervenci tās vārdā, vienības, ko atsūtījušas dalībvalstis un Kopiena, cenšas koordinēt savas intervences.

6. Ja tiek nosūtītas novērtējuma un/vai koordinācijas vienības, tās veicina koordināciju starp intervences vienībām un sadarbojas ar tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kas lūgusi palīdzību.

8. pants

1. Ja notiek liela mēroga ārkārtas situācija ārpus Kopienas, 7. pantu pēc lūguma var arī piemērot attiecībā uz civilās aizsardzības palīdzības intervencēm ārpus Kopienas.

Šādas intervences var veikt kā autonomas palīdzības intervences vai kā ieguldījumu intervencē, ko vada kāda starptautiska organizācija.

Šajā pantā paredzēto koordinācijas pasākumu darbības jomā ietilpst tikai palīdzība, ko sniedz ar Mehānismu.

Pasākumi, kas veikti saskaņā ar šo pantu, neskar pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu.

2. Ja 1. punktā minētā civilās aizsardzības palīdzība tiek sniegta, reaģējot uz lūgumu, kas izplatīts ar MIC starpniecību, dalībvalsts, kura ir Eiropas Savienības Padomes prezidentvalsts (turpmāk "prezidentvalsts"), nodrošina civilās aizsardzības palīdzības intervenču vispārēju koordināciju, reizē ievērojot Komisijai uzticētos operatīvās koordinācijas uzdevumus, kā izklāstīts 4. punktā.

3. Saistībā ar politisku un stratēģisku koordināciju prezidentvalsts jo īpaši:

- a) pārbauda, vai būtu pareizi izmantot Mehānismu kā krīžu pārvarēšanas veicināšanas un atbalsta instrumentu;
- b) ja tā uzskata par vajadzīgu, nodibina politiskas attiecības ar skarto trešo valsti un sazinās ar to par palīdzības intervences vispārējiem politiskiem un stratēģiskiem aspektiem visās ārkārtas situācijas stadijās.

Attiecīgā gadījumā prezidentvalsts var lūgt citu dalībvalsti pilnībā vai daļēji uzņemties atbildību par politisku un stratēģisku koordināciju vai lūgt Komisiju atbalstīt tādu koordināciju.

4. Komisija nodrošina operatīvu koordināciju, cieši sadarbojoties ar prezidentvalsti saskaņā ar 3. punktā minēto politisko un stratēģisko koordināciju. Operatīvā koordinācijā attiecīgā gadījumā ietvertas šādas darbības:

- a) nepārtraukta dialoga uzturēšana ar kontaktpunktiem dalībvalstīs, lai ar Mehānismu nodrošinātu efektīvu un konsekventu Eiropas civilās aizsardzības ieguldījumu vispārējā katastrofas seku likvidācijā, jo īpaši:

- i) tūlīt informējot dalībvalstis par pilnībā sagatavotiem palīdzības lūgumiem;

- ii) norīkojot novērtējuma un/vai koordinācijas vienības uz vietas, lai izvērtētu situāciju un/vai veicinātu operatīvu ar Mehānismu sniegtās palīdzības koordināciju uz vietas;

- iii) izvērtējot vajadzības sadarbībā ar novērtējuma un/vai koordinācijas vienībām un citām ieinteresētām personām, tostarp citiem ES dienestiem;

- iv) daloties attiecīgos izvērtējumos un analizēs ar citām attiecīgām ieinteresētām personām;

- v) sniedzot pārskatu par dalībvalstu un citu avotu sniegtu palīdzību;

- vi) dodot padomus par to, kāda veida palīdzība vajadzīga, lai sniegtā civilās aizsardzības palīdzība atbilstu vajadzību izvērtējumiem;

- vii) palīdzot pārvarēt jebkādas praktiskas palīdzības sniegšanas grūtības tādās jomās kā tranzīts un muita;

- b) sazināšanās ar skarto trešo valsti par sīkiem tehniskiem jautājumiem, piemēram, precīzām palīdzības vajadzībām, piedāvājumu pieņemšanu un praktiskiem vietēja mēroga palīdzības saņemšanas un izplatīšanas pasākumiem;

- c) sazināšanās vai sadarbība ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Humānās palīdzības koordinācijas biroju (UNOCHA), ja tas piedalās operācijā, un ar citiem attiecīgiem darbību veicējiem, kas dod ieguldījumu vispārējos palīdzības centienos, tādējādi maksimāli palielinot sinerģijas, nodrošinot darbību savstarpēju papildināmību un izvairoties no darba dublēšanas un nepilnībām;

- d) sazināšanās ar visām attiecīgām iesaistītām personām, jo īpaši saskaņā ar Mehānismu veiktās palīdzības intervences nobeiguma posmā, lai neradītu sarežģījumus, pārņemot vadību.

5. Attiecīgā gadījumā Komisija, izskatot konkrētos apstākļus, var veikt papildu operatīvus uzdevumus, ja prezidentvalsts tam piekrīt.

6. Komisija, cieši sadarbojoties ar prezidentvalsti, var izveidot 4. punkta a) apakšpunkta ii) daļā minētās novērtējuma un/vai koordinācijas vienības. Vienībās ir eksperti un vienības vadītājs, ko izvirza dalībvalstis katrā konkrētā gadījumā. Komisija attiecīgajai vienībai atlasa ekspertus un vadītāju, pamatojoties uz viņu kvalifikāciju un pieredzi, tostarp Mehānisma jomā pabeigtu mācību līmeni, pieredzi ar Mehānismu saistītās misijās un citā starptautiskā mērogā veiktā palīdzības darbā. Atlase pamatojas uz citiem kritērijiem, tostarp uz valodu prasmi, lai vienībai kopumā būtu konkrētā situācijā vajadzīgās iemaņas.

MIC uztur ciešus sakarus ar novērtējuma un/vai koordinācijas vienībām un dod tām atbalstu un padomus.

7. Prezidentvalsts un Komisija nodrošina ciešu sadarbību un uztur nepārtrauktu dialogu visās ārkārtas situācijas stadijās, kas saistītas ar konkrēto intervenci.

Ja UNOCHA piedalās operācijā, operatīvo koordināciju integrē tā nodrošinātajā vispārējā koordinācijā un respektē tā nodrošināto vadību.

Koordinācija, ko veic ar Mehānismu, neskar nedz iesaistītu dalībvalstu un skartās valsts divpusējos kontaktus, nedz dalībvalstu un Apvienoto Nāciju Organizācijas sadarbību. Tādus divpusējus kontaktus arī var izmantot, lai dotu ieguldījumu ar Mehānismu veiktajā koordinācijā.

Tieksies rast sinerģijas ar citiem Savienības vai Kopienas instrumentiem un panākt, lai tos papildinātu. Komisija jo īpaši nodrošina saskaņā ar Mehānismu veiktu rīcību un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1257/96 finansētu rīcību savstarpēju papildināmību un konsekveni.

Ja liela mēroga ārkārtas situācija rodas ārpus Kopienas, civiltas aizsardzības vajadzībām izmantojamu militāru līdzekļu un spēju iespējamam izmantojumam būtu jāatbilst attiecīgās Apvienoto Nāciju Organizācijas pamatnostādnēs ievērotiem principiem.

8. Šajā pantā minētie prezidentvalstij un Komisijai uzticētie koordinācijas uzdevumi neskar dalībvalstu kompetenci un atbildību par savām vienībām, moduļiem un citu atbalstu, tostarp par militāriem līdzekļiem un spējām. Prezidentvalsts un Komisijas veiktas koordinācijas pienākums nav dot rīkojumus dalībvalstu vienībām, moduļiem vai citam atbalstam, ko brīvprātīgi izvieta atbilstīgi štābā vai uz vietas veiktajai koordinācijai.

9. Lai nodrošinātu 1. līdz 8. punktā minēto koordināciju un vispusīgu ieguldījumu vispārējos palīdzības centienos:

- a) visas dalībvalstis, kas sniedz 1. punktā minēto civilās aizsardzības palīdzību, reaģējot uz lūgumu, kas izplatīts ar MIC starpniecību, pilnībā informē MIC par savām darbībām; un
- b) dalībvalstu vienības un moduļi, kas ir uz vietas un saskaņā ar Mehānismu piedalās intervencē, uztur ciešus kontaktus ar MIC koordināciju un/vai novērtējuma vienībām, kas ir uz vietas.

9. pants

Komisija var atbalstīt un papildināt dalībvalstu sniegto civilās aizsardzības palīdzību saskaņā ar Mehānismu, veicot 2. panta 8. un 9. punktā uzskaitītos pasākumus.

IV NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

10. pants

Līdzdalība Mehānismā ir pieejama kandidātvalstīm.

Citas trešās valstis un starptautiskas vai reģionālas organizācijas var sadarboties pasākumos atbilstīgi Mehānismam, ja tas ir pieļaujams saskaņā ar trešo valstu un organizāciju un Kopienas savstarpējiem nolīgumiem.

11. pants

Dalībvalstis šā lēmuma piemērošanas nolūkos izraugās kompetentās iestādes un atbilstīgi informē Komisiju.

12. pants

Komisija saskaņā ar procedūrām, kas minētas 13. panta 2. punktā, paredz īstenošanas noteikumus, jo īpaši attiecībā uz šādiem jautājumiem:

- 1) resursu pieejamība palīdzības intervencei, kā paredzēts 4. pantā;
- 2) MIC, kā paredzēts 2. panta 5. punktā;
- 3) CECIS, kā paredzēts 2. panta 6. punktā;

- 4) novērtējuma un/vai koordinācijas vienības, kā paredzēts 2. panta 4. punktā, tostarp ekspertu izvēles kritēriji;
- 5) apmācības programma, kā paredzēts 2. panta 2. punktā;
- 6) moduļi, kā paredzēts 4. panta 3. punktā;
- 7) atklāšanas un agrīnās brīdināšanas sistēmas, kā paredzēts 2. panta 7. punktā;
- 8) informācija par medicīnas resursiem, kā paredzēts 5. panta 6) punktā;
- 9) intervences Kopienā, kā paredzēts 7. pantā, kā arī 8. pantā paredzētās intervences ārpus Kopienas.

13. pants

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Lēmuma 2007/162/EK, *Euratom* 13. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

14. pants

Komisija šā lēmuma piemērošanu izvērtē ik pēc trim gadiem no datuma, kad tas izziņots, un nosūta minētās izvērtēšanas slēdzienus Eiropas Parlamentam un Padomei.

Slēdzieniem attiecīgā gadījumā pievieno priekšlikumus par šā lēmuma grozījumiem.

15. pants

Lēmumu 2001/792/EK, *Euratom* atceļ.

Atsauces uz atcelto lēmumu uzskata par atsaucēm uz šo lēmumu, un tās lasa saskaņā ar pielikumā sniegto atbilstības tabulu.

16. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2007. gada 8. novembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
R. PEREIRA

PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Padomes Lēmums 2001/792/EK, Euratom	Šis lēmums
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa	1. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
1. panta 2. punkta trešā daļa	4. apsvēruma otrais teikums
1. panta 3. punkta ievadeikums	2. panta ievadeikums
1. panta 3. punkta pirmais ievilkums	2. panta 1. punkts
1. panta 3. punkta otrais ievilkums	2. panta 2. punkts
1. panta 3. punkta trešais ievilkums	2. panta 3. punkts
1. panta 3. punkta ceturtais ievilkums	2. panta 4. punkts
1. panta 3. punkta piektais ievilkums	2. panta 5. punkts
1. panta 3. punkta sestais ievilkums	2. panta 6. punkts
—	2. panta 7. punkts
—	2. panta 8. punkts
—	2. panta 9. punkts
—	2. panta 10. punkts
1. panta 3. punkta septītais ievilkums	2. panta 11. punkts
—	3. punkts
2. panta 1. punkts	6. panta 1. un 2. punkts
2. panta 2. punkts	6. panta 3. punkts
3. panta ievadeikums	—
3. panta a) punkts	4. panta 1. punkts
3. panta b) punkts	4. panta 2. punkts
—	4. panta 3. punkts
3. panta c) punkts	4. panta 6. punkts
3. panta d) punkts	4. panta 4. punkts
—	4. panta 5. punkts
—	4. panta 7. punkts
3. panta e) punkts	4. panta 8. punkts un 11. pants
4. panta ievadeikums	5. panta ievadeikums
4. panta a) punkts	5. panta 1. punkts
4. panta b) punkts	5. panta 2. punkts
—	5. panta 3. punkts
4. panta c) punkts	5. panta 4. punkts
4. panta d) punkts	5. panta 5. punkts
4. panta e) punkts	5. panta 6. punkts

Padomes Lēmums 2001/792/EK, Euratom	Šis lēmums
4. panta f) punkts	5. panta 7. punkts
4. panta g) punkts	5. panta 8. punkts
4. panta h) punkts	5. panta 9. punkts
—	5. panta 10. punkts
—	5. panta 11. punkts
5. panta 1. punkts	7. panta 1. un 2. punkts
5. panta 2. punkts	7. panta 3. punkts
5. panta 3. punkts	7. panta 4. punkts
5. panta 4. punkts	7. panta 5. punkts
5. panta 5. punkts	7. panta 6. punkts
6. panta pirmā daļa	8. panta 1. punkts
6. panta otrā daļa	8. panta 2. līdz 9. punkts
—	9. pants
7. pants	10. panta pirmā daļa
—	10. panta otrā daļa
8. panta 1. punkts	—
8. panta 2. punkta ievadeikums	12. panta ievadeikums
8. panta 2. punkta a) apakšpunkts	12. panta 1. punkts
8. panta 2. punkta b) apakšpunkts	12. panta 2. punkts
8. panta 2. punkta c) apakšpunkts	12. panta 3. punkts
8. panta 2. punkta d) apakšpunkts	12. panta 4. punkts
8. panta 2. punkta e) apakšpunkts	12. panta 5. punkts
—	12. panta 6. punkts
—	12. panta 7. punkts
8. panta 2. punkta f) apakšpunkts	12. panta 8. punkts
8. panta 2. punkta g) apakšpunkts	12. panta 9. punkts
9. panta 1. punkts	13. panta 1. punkts
9. panta 2. punkts	—
9. panta 3. punkts	13. panta 2. punkts
9. panta 4. punkts	—
10. pants	14. pants
—	15. pants
11. pants	—
12. pants	16. pants